

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 6 maja 2010 r. — ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation przeciwko Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Sprawa C-218/10)

(2010/C 221/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ADV Allround Vermittlungs AG in Liquidation

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 2 lit. e) tiret szóste szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (¹) (zwanej dalej: „dyrektywą 77/388”) [następnie art. 56 ust. 1 lit. f) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w wersji obowiązującej do dnia 31 grudnia 2009 r., zwanej dalej: „dyrektywą 2006/112”] należy interpretować w ten sposób, że „zapewnienie personelu” obejmuje również zapewnienie personelu samodzielnie wykonującego działalność, który nie jest zatrudniony przez świadczącego usługę przedsiębiorcę?
- 2) Czy art. 17 ust. 1, ust. 2 lit. a), ust. 3 lit. a) i art. 18 ust. 1 lit. a) [obecnie art. 167, art. 168 lit. a), art. 169 lit. a) i art. 178 lit. a) dyrektywy 2006/112] należy interpretować w ten sposób, że w krajowym prawie proceduralnym należy przyjąć rozwiązania pozwalające na takie samo traktowanie opodatkowania i obowiązku podatkowego tej samej usługi w przypadku tak przedsiębiorcy świadczącego usługę jak i przedsiębiorcy będącego odbiorcą usługi nawet jeżeli przedsiębiorstwa te podlegają właściwości różnych organów podatkowych?

W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej:

- 3) Czy art. 17 ust. 1, ust. 2 lit. a), ust. 3 lit. a) i art. 18 ust. 1 lit. a) [obecnie art. 167, art. 168 lit. a), art. 169 lit. a) i art.

178 lit. a) dyrektywy 2006/112] należy interpretować w ten sposób, że termin na odliczenie przez usługobiorcę podatku za otrzymaną usługę nie może upłynąć przez wydaniem prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie opodatkowania i obowiązku podatkowego przedsiębiorcy świadczącego usługę?

(¹) Dz. U. L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Baden-Baden (Niemcy) w dniu 10 maja 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Leo Apeltowi

(Sprawa C-224/10)

(2010/C 221/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Baden-Baden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatsanwaltschaft Baden-Baden

Strona pozwana: Leo Apelt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwo członkowskie uprawnione jest — z uwzględnieniem art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 91/439/EWG, zgodnie z którym prawo jazdy kategorii D wydaje się tylko kierowcom, którzy mają już prawo jazdy kategorii B — zgodnie z art. 1 oraz art. 8 ust. 2 i 4 tej samej dyrektywy do odmowy uznania ważności wystawionego przez inne państwo członkowskie prawa jazdy obejmującego uprawnienia kategorii B i D — w szczególności w odniesieniu do kategorii D — jeśli posiadaczowi tego prawa jazdy uprawnienie kategorii B zostało wydane przed dokonaniem w tym pierwszym państwie członkowskim sądowym cofnięciem uprawnień do kierowania pojazdami, natomiast uprawnienie kategorii D zostało mu wydane dopiero po sądowym cofnięciu oraz po upływie związanego z tym cofnięciem okresu zakazu ubiegania się o nowe prawo jazdy?